

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Ľubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše ve věci

žalobce: V. V.
zastoupen Mgr. Ing. Michaelou Soukeníkovou, advokátkou
sídlem Masarykovo náměstí 34, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: Obecní úřad Březová
sídlem Březová 390, 687 67 Březová

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v souvislosti s rozhodováním o připojení nemovitosti na pozemní komunikaci

takto:

- I. Žalovanému se **ukládá** rozhodnout o žádosti žalobce o připojení nemovitosti na pozemní komunikaci, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 15 600 Kč, a to k rukám jeho advokátky Mgr. Ing. Michaely Soukeníkové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhá uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí o jeho opakovaných žádostech podávaných od června roku 2023 o povolení připojení novostavby rodinného domu k místní komunikaci.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce se dne 2. 5. 2023 poprvé obrátil ve své věci na obec Strání o vydání stanoviska k projektové dokumentaci stavby „Novostavba rodinného domu S., p. č. XA, XB“ pro účely vydání stavebního povolení. Dne 23. 6. 2023, dne 7. 8. 2023 a dne 14. 9. 2023 žádal na základě § 10 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále „silniční zákon“), Obecní úřad Strání o povolení připojení sousední nemovitosti ke stávající komunikaci. Dne 7. 9. 2023 obec Strání vydala nesouhlas se zřízením sjezdu / nájezdu jako vlastník sousedního pozemku i jako majetkový správce komunikace.
3. Dne 8. 11. 2023 pověřil Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, Oddělení silničního hospodářství (dále „krajský úřad“), opatřením proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „s. ř.“), na žádost žalobce usnesením sp. zn. KUSP 79131/2023 DOP/AK, č. j. KUZL 97056/2023, žalovaného jako silniční správní úřad vedením zmíněného řízení podle silničního zákona. Dospěl totiž k závěru, že Obecní úřad Strání není schopen zajistit rozhodnutí ve věci, navíc nebylo nade vší pochybnost zřejmé, že se může v dané věci oprostít od předem zaujatého postupu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný odvolání, vzal ho však zpět dne 12. 2. 2024. Dne 6. 3. 2024 vydal krajský úřad usnesení o zastavení odvolacího řízení č. j. KUZL 23985/2024. Rozhodnutí o delegaci nabylo právní moc dne 13. 2. 2024, o čemž byli účastníci řízení vyrozuměni dopisem ze dne 8. 3. 2024.
4. Dne 21. 12. 2023 podal žalobce podnět krajskému úřadu k učinění dalšího opatření proti nečinnosti. Upozorňoval v něm, že žalovaný nemá důvod vyčkávat na vydání rozhodnutí o podaném odvolání, jak dle sdělení o stavu řízení činí, neboť odvolání nemá dle § 76 odst. 5 s. ř. odkladný účinek. Žalobce proto žádal, aby nečinnému žalovanému krajský úřad přikázal ve stanovené lhůtě zjednat nápravu, nebo aby pověřil vyřízením věci jiný správní orgán, nebo aby věc převzal sám a rozhodl.
5. Dne 12. 2. 2024 odpověděl žalovaný na opakované žádosti žalobce o sdělení stavu řízení tak, že mu ze strany Obecního úřadu Strání nebyl předán spisový materiál k věci. Z toho důvodu téhož dne opakovaně žádal o předání spisu a současně dožádal krajský úřad o uložení povinnosti Obecnímu úřadu Strání daný spis předat.
6. Dne 20. 2. 2024 vydalo Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Uherské Hradiště (dále „policie“), na žádost žalobce souhlasné vyjádření (č. j. KRPZ-13796-4/ČJ-2024-151106) s připojením sousední nemovitosti k místní komunikaci podle § 10 odst. 5 silničního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024.
7. Dne 29. 2. 2024 zaslal žalobce žalovanému podklady pro rozhodnutí včetně souhlasného vyjádření policie a koordinovaného závazného stanoviska. Upozornil ho na novelu silničního zákona, stanovící, že si sám žadatel má od policie vyjádření vyžádat. Současně žalovaného vyzval, aby přistoupil k rozhodnutí a nečekal na předání správního spisu od nečinného Obecního úřadu Strání.
8. Dne 12. 3. 2024 žalovaný obdržel od Obecního úřadu Strání spisový materiál k dané věci.

9. Dne 9. 4. 2024 přerušil žalovaný usnesením č. j. OUBR 521/2023 podle § 64 odst. 1 písm. e) s. ř. ve spojení s § 149 odst. 3 s. ř. řízení o žádosti žalobce do doby obdržení „závazného stanoviska“ policie k projektové dokumentaci pro připojení novostavby žalobce ke komunikaci. Z předaného spisového materiálu totiž seznal, že Obecní úřad Strání o vydání tohoto podkladu nepožádal. Žalovaný dodal, že nemůže vycházet z vyjádření policie, jež mu zaslala právní zástupkyně žalobce minimálně proto, že nezná podklady, o něž se opíralo. Žalobce se proti usnesení obratem odvolal, zároveň požádal, aby krajský úřad z důvodu nečinnosti žalovaného toto řízení sám převzal.
10. Dne 16. 4. 2024 sdělila policie žalovanému, že již dne 20. 2. 2024 vydala souhlasné vyjádření k věci dle § 10 silničního zákona právní zástupkyni žalovaného. To nadále zůstává v platnosti.
11. Dne 6. 5. 2024 vrátil krajský úřad spis žalovanému k dalšímu postupu po podaném odvolání dle § 86 odst. 2 a § 87 s. ř. Shledal přitom, že žalovaný neinformoval o odvolání všechny účastníky podle § 86 odst. 2 s. ř. a ani odvolacímu správnímu orgánu nezaslal úplný spis.
12. Dne 17. 5. 2024 informoval zdejší soud žalovaného o podané žalobě na ochranu proti nečinnosti a vyzval ho, aby mj. do 14 dnů předložil soudu správní spis. Dne 31. 5. 2024 tak žalovaný učinil.
13. Dne 20. 5. 2024 krajský úřad usnesením č. j. KSUP 790131/2023 DOP/AK nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti, spočívajícího v převzetí věci a rozhodnutí nadřízeným správním orgánem místo nečinného správního orgánu. Jednak shledal, že se v řízení nevyskytují žádné neobvyklosti a že žalovaný je vzhledem k jeho zjevné jednoduchosti schopen sám vydat patřičné rozhodnutí. Dále krajský úřad nesouhlasil s jeho údajnou nečinností. Spis byl žalovanému předán teprve 6. 3. 2024, neprodleně pak žalovaný učinil kroky směřující k vydání rozhodnutí. Skutečnosti, které to pozdržely, nebyly zapříčiněny konáním ani nekonáním žalovaného, neboť je neměl možnost ovlivnit. Nebýt žalobcova odvolání proti přerušení řízení a žádosti o atrakci, lze se důvodně domnívat, že rozhodnutí v dané věci by již bylo vydáno.
14. Své odvolání proti přerušení řízení vzal žalobce dne 23. 5. 2024 zpět. Dne 29. 5. 2024 vyrozuměl krajský úřad účastníky řízení, že podle § 91 odst. 3 s. ř. je řízení o odvolání zastaveno dnem zpětvzetí odvolání. Proto nabylo usnesení žalovaného ze dne 9. 4. 2024, č. j. OUBR 521/2023, právní moci dne 24. 5. 2024.
15. Dne 28. 5. 2024 informoval žalovaný žalobce, že v důsledku podané správní žaloby na ochranu proti nečinnosti musí předat zdejšímu soudu spisový materiál a vyčkat rozhodnutí ve věci.

III. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

16. Žalobce namítá, že nečinnost prvostupňových správních orgánů je jednoznačná. Postupy obou obecních úřadů se vymykají běžné správní praxi a povinnosti dodržovat základní zásady činnosti správních orgánů, jako je zásada legality, hospodárnosti a rychlosti řízení. Oba orgány ignorovaly rozhodnutí nadřízených orgánů i jeho urgencye. Žalovaný bezdůvodně přerušil řízení dne 9. 4. 2024. Nejpozději od 16. 4. 2024 je mu zřejmé i sdělení policie, že zůstává v platnosti její dřívější souhlasné vyjádření. Žalovaný tedy neměl důvod řízení přerušovat a mohl rovnou vydat rozhodnutí.

17. Důsledkem je, že žalobci vznikají zbytečné náklady a přichází o čas, kdy nemůže přistoupit k dalším krokům vedoucím k realizaci svého záměru.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

18. Žalovaný se nejdříve ohrazuje proti tvrzené nečinnosti i za období, kdy dané řízení vedl Obecný úřad Strání. Spisový materiál od něj přitom převzal teprve 12. 3. 2024. Protože tento správní orgán nepožádal policii o vydání závazného stanoviska, musel tak učinit žalovaný sám.
19. Podklady poskytnuté právním zástupcem žalobce správní spis nemohly nahradit. Nenacházela se v nich ani žádost policii o vydání závazného stanoviska podle § 10 silničního zákona. Ze závěrů závazného stanoviska by tak ani nemohl žalovaný vycházet. Proto dne 9. 4. 2024 přerušil řízení do doby obdržení závazného stanoviska. Proti tomuto usnesení se však žalobce odvolal, současně požádal o převzetí věci krajským úřadem. To žalovanému opět bránilo rozhodovat.
20. Žalovaný uzavírá, že po zpětvzetí odvolání žalobcem proti usnesení o přerušení řízení už mohl vydat konečné rozhodnutí. Tomuto postupu však nyní brání správní žaloba podaná žalobcem dne 26. 4. 2024 a nutnost předat soudu spisový materiál.
21. Ve své replice žalobce zdůraznil, že není pravdou, že žalovaný nemohl vydat rozhodnutí v zákonné lhůtě. Už dne 8. 11. 2023 byl pověřen k vedení řízení krajským úřadem. Sám začal aktivně konat až dne 21. 12. 2023 po jeho urgencích. Spis byl žalovanému předán dne 14. 2. 2024, ani poté však ve věci nic neučinil. Dne 9. 4. 2024 přerušil řízení do doby obdržení závazného stanoviska policie, to mu však žalobce předložil již dne 29. 2. 2024 společně s kompletním spisovým materiálem. Navíc sama policie potvrdila, že nové vyjádření vydávat nebude a staré zůstává v platnosti. Dne 16. 4. tedy odpadl důvod přerušování řízení. Ode dne 6. 5. 2024 má žalovaný opět kompletní spisový materiál k dispozici.
22. Žalobce uzavřel, že žalovaný měl několikrát možnost vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Neprovedl ani potřebné kroky vedoucí k vydání rozhodnutí, byť na ně byl upozorněn, nerespektoval právní předpisy a rozhodnutí nadřízeného správního orgánu.

V. Posouzení věci soudem

23. Krajský soud se v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání zabýval tím, zda lze dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že žaloba **je důvodná**.
24. Žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti, spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho žádosti o povolení připojení nemovitosti ke komunikaci podle § 10 odst. 1 silničního zákona.

Právní rámec

25. Podle § 71 odst. 3 správního řádu nelze-li vydat rozhodnutí bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení.
26. Podle § 65 správního řádu:

(1) Po dobu přerušování řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušování. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí

ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

- (2) *Správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.*

27. Podle § 10 silničního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023:

(4) *Příslušný silniční správní úřad si před vydáním povolení*

b) o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo k místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá stanovisko vlastníka dotčené pozemní komunikace,

a jedná-li se o dálnici, též závazné stanovisko Ministerstva vnitra, v ostatních případech závazné stanovisko Policie České republiky.

28. Podle § 10 silničního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024:

(5) *K žádosti o povolení připojení podle odstavce 4 žadatel připojí také vyjádření vlastníka dotčené pozemní komunikace a jedná-li se o dálnici vyjádření Ministerstva vnitra, v ostatních případech vyjádření Policie České republiky. Nevydá-li vlastník dotčené komunikace vyjádření do 30 dnů od doručení žádosti, která má všechny náležitosti potřebné pro posouzení připojení, platí, že k připojení nemá připomínky a s připojením souhlasí.*

Právní posouzení

29. Soud předesílá, že rozumí rozčarování žalobce, který na vydání poměrně jednoduchého rozhodnutí čeká více než rok. Aktivně proto usiluje o urychlený průběh rozhodování, o čemž svědčí i skutečnost, že krajský úřad v jednom případě vyhověl jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti.
30. Současně soud sdílí východisko žalovaného, že mu nelze přičítat průtahy v době, kdy nebyl k vedení řízení příslušný. Na základě žalobcovy žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti pověřil krajský úřad žalovaného vedením řízení podle § 80 odst. 4 písm. c) s. ř. usnesení ze dne 8. 11. 2023. Nečinnost jiného správního orgánu předcházející tomuto datu nelze žalovanému přičítat.
31. Na základě popsaného vývoje událostí soud uzavírá, že žalobce splnil podmínku § 79 odst. 1 s. ř. s., tedy bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti. Tímto prostředkem byl jednak žalobcův podnět krajskému úřadu k učinění opatření proti nečinnosti ze dne 21. 12. 2023. Poté jeho žádost ze dne 10. 4. 2024, aby krajský úřad z důvodu nečinnosti žalovaného aтраhoval danou věc podle § 80 odst. 4 písm. b) s. ř., kterou sice uplatnil jako součást odvolání proti usnesení o přerušování řízení. Krajský úřad ji nicméně posoudil materiálně jako opatření proti nečinnosti a 20. 5. 2024 žádosti nevyhověl.
32. Podle § 80 s. ř. s. dále soud zkoumá, zda marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí a zda žalobce podal žalobu nejpozději do jednoho roku od tohoto dne. V dané věci byl správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení ve smyslu § 71 odst. 3 s. ř.

33. Počátek této lhůty se váže na usnesení krajského úřadu ze dne 8. 11. 2023 o delegaci řízení na žalovaného. Protože odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 s. ř.), je takovéto rozhodnutí předběžně vykonatelným (§ 74 odst. 1 s. ř.). Absenci odkladného účinku odvolání konstatuje i poučení onoho usnesení (§ 68 odst. 6 s. ř.). Následujícího dne tedy začala běžet obecná 30denní lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu (obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 147/2008-95). Rozhodnutí proto mělo být vydáno dne 8. 12. 2023. Žalobce tedy podal žalobu v předepsané lhůtě jednoho roku.
34. Soud si je vědom tvrdosti povinnosti správního orgánu vést řízení, jehož přenesení na sebe zpochybňuje, a komplikací při součinnosti s Obecním úřadem Strání. Napadení delegace postrádá smysl, pokud nově pověřený správní orgán musí rozhodnout ve lhůtě, která bude nejspíš předcházet rozhodnutí o odvolání. Navíc bez spisu od Obecního úřadu Strání ani nemohl žalovaný zjistit, zda má k dispozici všechny podklady vyžadované pro rozhodnutí silničním zákonem. Nicméně právě k vytvoření prostoru pro přípravu na vydání rozhodnutí mohl už v té době žalovaný řízení přerušit podle § 64 odst. 1 písm. a) s. ř. ve spojení s § 45 odst. 2 s. ř.
35. K nečinnosti na straně žalovaného následně docházelo i v dalších obdobích. Žalobce označuje přerušení řízení v dubnu 2024 za zbytečné ve světle toho, že žalovanému už dne 29. 2. 2024 zaslal veškeré podklady pro rozhodnutí sám. Na druhou stranu žalovaný zdůvodnil svůj postup nedůvěrou v podklady zaslané právní zástupkyní žalobce, z nichž nebylo jasné, na základě čeho policie své vyjádření vydala.
36. Rozcházející se názory obou účastníků mohly vyvážet ze silničního zákona, jehož § 10 upravující připojování pozemních komunikací byl v průběhu správního řízení novelizován v souvislosti s přijetím zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, s účinností od 1. 1. 2024. V průběhu roku 2023, kdy žalobce podával své žádosti o připojení, vyžadoval § 10 odst. 4 silničního zákona, aby si silniční správní úřad vyžádal závazné stanovisko Policie České republiky. Naopak v roce 2024 už § 10 odst. 5 silničního zákona (tedy po novele zákonem č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona) stanoví, že k žádosti o povolení připojení žadatel připojí vyjádření Policie České republiky.
37. Žalobce podle nové úpravy vycházel z toho, že iniciativa je na něm a žalovaný po obdržení připojených podkladů může bez dalšího přistoupit k vydání rozhodnutí. Žalovaný se opíral o dřívější právní úpravu a očekával, že součástí spisového materiálu od Obecního úřadu Strání má být i jím vyžádané závazné stanovisko. Při jeho absenci měl v úmyslu postupovat podle právní úpravy účinné v době zahájení řízení a toto stanovisko si vyžádat sám. Byl to ostatně i žalobce, který ve své Žádosti o sdělení stavu řízení ze dne 1. 2. 2024 žádal žalovaného, aby sdělil, kdy podal policii žádost o vydání závazného stanoviska. Žalovaný pak své usnesení o přerušení řízení ze dne 9. 4. 2024 formuloval podle dřívější právní úpravy s úmyslem vyžádat si závazné stanovisko policie.
38. Soud uzavírá, že žalovaný mohl podle nové právní úpravy (viz také čl. XXVIII – Přejímaná ustanovení zákona č. 284/2021 Sb.) vycházet z vyjádření policie poskytnuté žalobcem v únoru 2024. Nebyl proto důvod řízení v dubnu 2024 přerušovat. Jakmile dne 16. 4. 2024 policie žalovanému sdělila, že už jedno souhlasné vyjádření vydala, žalovaný mohl v přerušeném řízení pokračovat. Ostatně do dnešního dne nebyl soud informován o tom, zda v řízení přerušeném dne 9. 4. 2024 bylo vůbec pokračováno ve smyslu § 65 odst. 2 s. ř.

Žalovaný opět disponoval se spisem od 6. 5. 2024 až do 31. 5. 2024, kdy ho zaslal zdejšímu soudu.

39. Ze správního spisu nevyplývá úmyslně obstrukční charakter postupu žalovaného. Důvodem nečinnosti mohly být nejasnosti vyvěrající z nové právní úpravy. K zahlcení žalovaného přispěl nepřímo i postup žalobce. Pro jeho snahu o urychlení řízení a uplatňování jeho práv lze mít jistě plné pochopení. Současně však jeho opakované žádosti o sdělení stavu řízení a různá další podání nemohly nemít dopad na omezené kapacity obecního úřadu malé obce o cca 1 000 obyvatelích. Žalovaný byl navíc nucený zabývat se proti své vůli situací mimo svou běžnou příslušnost, jejíž poměry mu v důsledku delegace nebyly známé.

VI. Závěr a náklady řízení

40. Na základě uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žalovaný je nečinný, proto dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému rozhodnout o odvolání žalobce. K tomu stanovil krajský soud přiměřenou lhůtu.
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
42. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o čtyři úkony právní služby, za které byla požadována náhrada (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, doplnění žaloby a replika) a čtyři režijní paušály, a to ve výši $4 \times 3\,100$ Kč a 4×300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 13 600 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 15 600 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. července 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu